

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Рикон ч. 10, П. пом.
Конто почт. шадн. 143322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячною в праю 4-50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 ал., Німеччині 7-50 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 7-50 ал., Австрії
7-50 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Проклямація нової конституції.

Львів, 18. жовтня 1927.

Польська конституція з 17. березня 1921 р. була вислідом двох сил: суцільної польської реакції і ферментуючого прогресивного табору, який до нинішнього дня не може завершитися станом стабілізації. Ухвадена конституція мала виключно декларативний, теоретичний характер і тому досі, хоч від її застосування минуло повних шість літ, вона не вийшла ще в життя. Не вважаючи на свій компромісовий характер, березнева конституція має досить поступове й ліберальне обличчя. Вона стверджує, що верховна влада в республіці належить Народові, при чому „Нарід“ виступає тут виключно політичною величиною. Органами Народу є сейм і сенат; посли і сенатори є представниками народу (політичного) народу. Конституція забезпечує вільний розвиток усіх громадян без огляду на їх національну і віросповідну приналежність, а поодиноким територіям робить вигляди на широку самоуправу. Між іншим висловом ніби автономічних тенденцій березневої конституції був закон з 26. вересня 1922 про воевідську автономію прох східно-галицьких воевідств та про заснування українського університету. Речиниць здійснення цього закону минув тому три роки (26. вересня 1924 р.). Нині сам закон лежить вже не лише де мемуарчик декорацій польської „доброї“ волі. Бо не лише не здійснено закону з 26. вересня 1922, але навпаки законніми законами з 31. липня 1924 р. в нівець повернено постанови того „автономічного“ закону. Березнева конституція не вийшла досі в життя, і в частині польської преси час до часу прориваються нелепі, соромливі оклики про потребу здійснення конституції. Та ледві чи вона колинебудь буде здійснена. Вже від довшого часу відбуваються підкопи під миршау булаво березневої конституції. Не приходячи до постанов конституції до життя, не перевіряючи її в італьності, зразу призначено її непридатність. Від довшого часу поодинокі польські табори виступають з прохками зміни конституції. Передо нами в цій реформаторській акції — очевидно — вшехполяки. Ліберальна конституція, як і її миршавий пупянок: закон з 26. вересня 1922 р., були їм потрібні тільки pro loro externo. для здобуття границь держави і для одержання міжнародної санкції на чужонаціональній території. Плятформою цих заходів була конституція азагалі, а закон з 26. вересня 1922 р. зокрема. Сьогодні границі вже визначені і навіть на деякий час забезпечені (як свідчить промова радничого посла Богомолува), значить ліберальна конституція зайва, а закон з 26. вересня 1922 є хіба матеріалом для будучого історика польського політичного „романтизму“. Березнева польська конституція має всі дані вийти почесне місце на сторінках польської історії, як конституція 3. травня, якої пам'ять річично обходить реставрована Польща і то навіть у формі державного свята. Від дискусії про потребу зміни конституції її реформатори зробили ще один крок вперед. Головна рада

„Звйонзку „Людово-народового“, найсильнішої і найсуцільнішої партії, на відбутій 16. ч. м. сесії в артикулованій формі проклямувала нові основи нової польської конституції. Найбільша польська партія виповідає невблагану боротьбу формально обов'язуючій конституції і проклямує польську республіку, в якій інші народи сягають майже 50 проц. всього населення, національно державною. Верховна влада в державі неподільно належить до польського народу, найвищого володаря і господаря держави. Навчання і виховання в школах повинно відбуватися під кутом всевлادی польського народу, а тому виключно тільки польська мова може бути викладовою у всіх державних і самоврядних школах. Також усі державні і самоврядні та публічні корпорації можуть урядувати виключно тільки в польській мові. Польська держава мусить бути державою однорядного устрою на всьому її просторі. Всякі змагання до правно-політичного відокремлення (автономічності) і всякі сепаратистичні змагання повинні бути безоглядно поборовані. Польща мусить тісно співпрацювати з католицькою церквою. Закорд. політика мусить бути звернена проти Німеччини, а всякій зовнішній небезпеці треба в першу чергу протиставити національну солідарність. Нова конституція мусить обіймати гарантії національно-польського характеру держави. Тому всі землі і області держави без огляду на національний і віросповідний склад населення, мусять мати конституцією забезпечене поль-

ське представництво в парламенті і самоврядних установах.

Інші постанови Головної ради З. Л. Н. носять на собі ясніше або менше виразно зазначені боеві признаки проти теперішнього уряду. Уважаючи цю справу внутрішньою польською справою, не думаємо займатися їх сутю.

Основи нового конституційного проекту зовсім негують всі „національні меншости“ і їх природні права. Без обиняків проповідується найчистішої води, наскрізь безоглядно денационалізацію, змагаючи до того, щоби всі „меншостеві“ ріки сплили до польського моря. Правда, в порівнанні з існуючим фактичним станом річей не був би це надто великий крок взад чи „вперед“, одначе в порівнанні з постановами формально обов'язуючої конституції — це явна і брутально проголошена загибля всього, що не є польським.

Чи маємо боротися проти цих нівеляційних намагань, прибраних у правну форму? Ми не брали участі в укладі березневої конституції. Вона не є співвором усіх громадян сучаси. Польщі, вона не є її моральною власністю, вона зрештою є наскрізь транспедентальна. Є це внутрішньо польська справа і тому лише до польських чинників належить справа оборони конституції, як і її здійснення. Нашим обов'язком: тільки слідкувати за перипетіями цих „конституційних“ змагань, щоби у відповідній хвилі витягнути консеквенції, згідні з нашим національним інтересом.

Імперіялізм Вуйка Сама.

(Від нашого кореспондента).

Париж, 9 жовтня 1927.

I.

Коло 1875 р. у Злучених Державках Америки воєнної флотії так якби і не було. Та під кінець XIX. і з початком XX. століття їх морська сила взялася швидко рости. Заки непокінчений ще тоді Панамський пролив зв'язав два океани і з двох воєнних флотів Америки практично створив одну, бачив 1908 рік небувалу морську маніфестацію: мандрівку армади американської довкола світа, що обнімала близько сотні кораблів, себто майже півтора рази стільки числела флотія Рождественського, яка два роки раніше мандрувала була довкола світа в напрямі своєї могили під Чусимною.

Від того часу — поступ надзвичайний і, що більше, невпинний.

Правда своєчасна конференція у Вашингтоні накиннула Америці обмеження морських зброжень і закріпила — на словах бодай — сорозмірні відносини сил великих потуг. Одначе угода ця обов'язує тільки щодо кораблів, і то тільки певного рода, натомість у всіх інших ділянках морської сили, необтяжних угодою, американці, користуючись без стриму своїм безприкладним в історії людства фінансовим багатством, вибиваються на першу світову потугу: в будові морського літництва, в удосконалюванні боевої здатності кораблів і метод вичування персоналу.

II.

Сидячи на сідалі на двох океанах і маючи через Панаму свободу перекидати флотії між Атлантиком і Пацифіком, американська федерація не занедбує нічого, щоби стати незрушимою ногою на Тихому Океані. Гонолуль, осередок Гавайських островів, стається великою морською базою Америки, з вагою стратегічною першорядної ваги. „Се — казав недавно секретар американської флотії Едвард Варнер підчас своєї „прогульки“ на Гавай — наша передня сторожа супроти Заходу, се наша перша оборонна лінія. Ніщо не сміє перешкодити нашій флотії стати там сильною ногою“.

Здається, що бажання це вже здійснене, бодай в значній частині. Початок нового року побачить на Гавайських водах невидане від 1908 р. зборище воєнних кораблів усіх розмірів, себто повну воєнну флотію, з усім, що до неї належить — з перевозовими кораблями, то що.

Чудно й дивно, що ці величезні воєнні приготівки доконуються в супроводі славословій мира, пацифістичних проповідей. Бо кінець кінців: чейже не для вічного мира і всевітнього братання могутча американська республіка робить таке кольосальне бюджетове зусилля?

І ще одно: чейже не проти сухопутної радянської імперії — як це дехто думає, навіть серед радянських публіцистів — себто чейже не для скріплення легенди про „всесвітній протисовітський блок“ —

Америка вибивається на першу морську потугу світа?

III.

Та покищо Америка, де тільки може, на всіх кінцях світа встромляє патики в колеса британського імперіялізму. Кожна нагода до цього добра. Доволі, щоб десь котрась держава, більша або менша, в Європі, в Азії або на Океанах, у чому небудь важному подавала вид, що вона йде під вплив Великої Британії, не кажучи вже навіть про здачу в клієнтуру Британської імперії, доволі основаних познач цього — щоб Америка сказала їй своє: гові! Очевидно бережеться вона сказати це просто з моти, грубо (як свого часу робила Німеччина Вільгельма II.) — та все таки вона говорить так пророчисто, що ніхто не може сумніватися в зміслі її заходів. Ось така Польща довго складалася як покірне ягнятко, щоби долблагатися американської позички, — а все тому, що вона заклата клієнтка Англії. Німеччина одержувала сотні мільонів доларів для всяких своїх промислових і комунальних цілей, аж раптом, на днях, Прусія стрілася з відмовою забезпечення американської позички — то було якраз після занатдо вже, на погляд Вашингтону, інтимних зносин між Вільгельмштрассе і Давнінгстріт, після Женеві. А ледві тільки пронеслася чутка, що Франція збирається консолідувати свої позички в Англії, коли вдарила на голови французів заява цлової війни з боку Америки — і це трохи не в сам розгар американсько-французьких свят у Парижі, тай — річ не менше характеристична — в сам розгар тровалі, яку в париській пресі англійська рука розвела проти Раковського, заміенованого з легкої французької руки „наступником Мазепи“.

І так далі. Не говорячи вже про завазату й безпощадну війну, яку американський Standard Oil веде проти британського Royal Dutch і якої висліді нині ще ніхто не може передбачити. Ні окончного вислїду, ні навіть перипетій і епізодів, у які хід цієї діїни може витягнути сторонні держави і народи.

В. Левицький.

Польсько-литовський конфлікт.

Вільно, половина жовтня 1927.

I.

Ще на дніх авлавлос тут, що Польща стоїть на передній позначині серіозних подій у своєму відношенні до Литви. Ранком дня 7. жовтня 1927 р. надїхав з Варшави кур'єрський поїзд, який привіз до Вільни трохи не всі члени теперішнього уряду: прем'єр маршалок Пілсудський, асютунік несприятельного мін. закорд. справ Залаского — аімені-містр Кноль, начальник східного відділу в політ. департаменті мін. аак. справ — Голушко, мін. освіти Добрушкін, мін. рільничих реформ Отанович, асют. мін. війни — ген. Коваржевський, мін. аутр. справ ген. Сіладковський, крім цього майже всі начальники поліційних урядів держави, начальник ген. штабу, військової канцелярії марш. Пілсудського і ін. Офіційний пресові відомлення годосали, що згадані міністри їдуть у Вільно для того, щоби там прийняти участь в святах 7-літньої річниці здобуття і придушення Варшави до Польщі. Одначе всі поч-

гомін дзвонів, що розносять
всіх церков міста.

— Нью-Йорський скандал. У столиці Нью-Йорку знавничий скандал. Пані Флоренс Кван, перша жінка-мільйонерка там

1991

Селом Шелуван — известн. в 1880-х гг.

„ОЛЬКА“ НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР РИНОК 35.

біля „Народної Торговлі“.

3 життя наших установ.

Перші Загальні Збори Т-ва „Ощадність“.

Перші Загальні Загальні Збори Товариства „Ощадність“ для господарності і дозброю, кооператива з обмеженою відповідальністю у Львові, відбулися дня 13-го жовтня 1927. при участі 42 членів.

Загальні Збори відкрив довгою промовою голова Комітету Основателів д-р Михайло Волошин, потім Збори вибрали його на президентів Зборів. На секретарів покликали пп. д-ра Любомира Мазарушку і Маріана Кисляковського.

По завіті з діяльності Комітету Основателів на час від 6. грудня 1926, п. о. від Основателів Зборів Т-ва „Ощадність“, представителем членом Дирекції Т-ва „Ощадність“ з-ром Костом Ленчиком. Загальні Збори цим прийняли до відома. Витак приступили до вибору 15 членів Надзірної Ради і 6 заступників членів Надзірної Ради.

До Надзірної Ради увійшли як члени: пп. Михайло Галуцький, Омелі Терещук, інж. Микола Творило, о. Даміан Лопатиский, Зофія Раковська, інж. Юлія Памітовський, д-р Володимир Охримович, о-р Михайло Волошин, Співзаступер Герасимович, д-р Степан Федак, д-р Теофіл Коромис, д-р Олександр Кульчицький, Микола Савчиківський, Теодор Преторіус і Василь Мудрий, а як заступники членів пп. Андрій Мудрик, Іван Фелінович, Володимир Коляк, д-р Роман Дашкевич, д-р Любомир Мазарушка. Витак д-р Юлія Гіряк виконав реферат „Про святкування Дня Ощадності“, який закінчив вшесенням.

По дискусії Загальні Збори прийняли отсі резолюції:

1. Новозасноване Товариство „Ощадність“ на своїх перших Загальних Зборах у дні 13. жовтня н. р. звертає увагу всього нашого громадянства — на велику велику і необхідну потребу українського народу: створення організації національно-кооперативного капіталу, найперше шляхом дрібних, масових, помірних ощадностей. З уваги на те, що задоволення тієї потреби є прямо питанням життя нації, Товариство „Ощадність“ апілює найгорітшим заклик до всіх українських товариських організацій зберегти характер і до всіх єдиних одиноків в краю — взяти участь в новій великій, в поспівній народній роботі, яка громадно починається обходом „Свята Ощадності“ дня 30. жовтня н. р. по всіх повітах з ініціативним відділом Товариства „Ощадність“, а відтак продовжується через цілий місяць злітотал в усіх окремих місцевих громадах в заложених там „Збірниках“ Товариства.

Теперішній обхід в шадливій вірності (які відтак різнити мають повторюватися) мають бути тільки вступом до систематичної, щомісячної, великої виховно-організаційної, економічної акції, що має на меті звести поголовно всю українську націю в один, правдиво вочасний, господарсько-кооперативний організм. Інтерес усіх окремих, а в тім і фінансових установ мусить бути на дальній план, а навряд, всі установи разом, якнайшвидіше та успішніше виконувати особистою роботою всіх своїх здатностей для добра нації — повинні злитися вразом і приміром всім кругам громадянства. Пропагандові Товариство „Ощадність“ ствержує і пригадує всім українцям, що настає час нової великої праці та економічної організації рідного народу.

II. Виконуючи отсей наказив дивді, перші Загальні Збори Товариства „Ощадність“ вирішують подібно:

1) Наміти господарсько-фінансові установи, що мають на меті громадянства і організацію дрібних капіталів не в спеціальних планів і не для зноку, але для допомоги населенню в раціональній господарстві, в упрощенні грошового обігу та в уникненні безцільної алокації для викладок ощадностей, — учинити спільний виконувачів ідеал в напрямі ідеї ощадності, котру як установи зростаючого добра обов'язали вони поспівно і послідовно всіма серединами пропагувати, а тому:

а) зливатися всі ці установи, щоби:

а) виконувати свою виконувачу задіку, — дивиди поспівно і послідовно свій обо-

вник пропаганди ідеї ощадності так в школі, як і в широких аругах населення; б) щоби на майбутнє ріш-річно обходили „Свято Ощадності“, котрого то дні буда перелічений шороку підсумок праці пропагандової за послідній рік і котрого то дні має бути велена пропаганда ідеї ощадності приміром, словом і ділом та загальною збірною дрібних ощадностей в якнайширших кругах населення; в) щоби вони в обході „Свята Ощадності“ зацікавлювали всі суспільні, просвітні, культурні і господарські установи, так як не Свято не обходиться не в інтересі установ ощадності, а тільки в призначенні господарському вихованню цілої суспільності і тому все, що в суспільності є зорганізоване мусить бути покликане до співпраці в цім напрямі, бо чеснота ощаджування є суспільною колективною потребою і лежить в інтересі не тільки кожного поодинокого громадянина, але й цілого народу г) тому вважається також всі суспільні, просвітні, культурні і господарські установи, котрих завданням є також між іншим виконувати суспільності — до розведення якнайширшої пропаганди ідеї ощадності і до участі в обходах „Свята Ощадності“. г) Вкінці вважається всі Повітові Відділи Т-ва „Ощадність“, всі господарсько-фінансові установи та всі установи суспільні, освітні, культурні і господарські до обходу в цім (1927) році „Свята Ощадності“ з поспівним осередком дня 30 жовтня з „Дні Ощадності, а по селах і містечках через місцеві злітотал.

Необхідними точками „Свята Ощадності“ мають бути: 1) відчит з пропагандою ощадності; 2) збірка дрібних, масових вкладок серед широкого загалу населення.

Обходи по селах і по містечках через місцеві злітотал мають відбуватися на підставі інструкції Централі „Ощадності“ у Львові, як також після плану уложенного Повітовим Відділом „Ощадності“ в порозумінні з місцевими сільськими і міськими суспільними, просвітними, культурними і господарськими установами.

Там, де не було ще зорганізованих Повітових Відділів Ощадності, обов'язок зорганізування „Свята Ощадності“ спочиває на Повітових Кредитових Кооперативах, які ще в другій половині липня н. р. були візаві до зорганізування Повітових Відділів Ощадності.

Окремого вивання до святкування „Дня Ощадності“ не будеться ще більше розсідати до установ. Оголошення отсього комунікату належить ужити за доручення отсиз вирішень і запису в горі поданих установам.

Пам'ятайте, що всі збірні на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пом. на щадничу книжечку ч. 7910.

Зі с т о р т у.

„Чарик“ — „Україна“ 4:0 (1:0).

Не завелися численні прихильники „України“, що прийшли на ці змагання, бо гра обох дружин була цікава і стояла на високому рівні. Правда, „Україна“ не використала як слід кількох пригожих для себе ситуацій і не здобула ні разу ворожої брамки, що наповнило не одного видця сумом, одначе все таки в цих змаганнях українська дружина виявилася хоч і слабши, але поважним противником, якого дружина „Чарик“, що виступила в своєму повному, найсильнішому складі зі всіми своїми ситами, далеко не легко-важила. Якби трошки більше шаста, то змагання повинні були закінчитися в найліпшому разі вислдом 3:1 в користь „Чарик“ і такий вислді був би справедливий та відповідав би ходові гри.

Про виграну „України“ в даних умовах годі було думати. Українська одина-цяк надто ще молода і не може мати такої рутини й витривалості, як стара й рутинувана дружина „Чарик“. А всеж таки хто приглядався гри „України“ перед двома роками і бачив її передучора, то мусить признати, що вишколення наших копулі поступило значно вперед і вони починають ставати справді поважними суперниками найсильніших клубів. Як систематична праця буде вестися далше в тому самому напрямі й теплі, то „Україна“ вже небагато буде безбесічним противником для всіх чоловік дружин, то не тільки одного Львова.

Про саму гру ширше завтра.

Всячина.

Найбагатший чоловік світа. Яка постать впливає нині на уяву людей якнайсильніше? Постать короля, полководця, суспільного діяча, письменника, мистця? Минули ці романтичні часи. Колиб хто хотів відповісти на це питання загальним голосуванням то побачив би, що найбільша привабливою постаттю для більшости людства є постать найбагатшого чоловіка в світі. „Найбагатший чоловік у світі“ так називається одна нова німецька книжка Ергарда Брайтнера у берлінській видавничій для „Культурполітик“. Є це дійсна повість (не фантазія) про життя Давісона Рокфелера. З неї довідусьмо, що цей сучасний Крез почав свою фінансову кар'єру ще хлопчиком годуючи на продажі... індиків, на яких заробив перших 10 доларів. Гроші вкладає в корінну крамничку, де спить як хлопець до послуг. Після кількох місяців стає там бухгалтером, коли опорожнилось таке становище. Згодом находити собі спільника для самостійної „комісійної“ крамниці, позичивши на неї гроші. Рокфелер має стільки нових ідей і таку завзятість, що його „бізнес“ росте як на д'їжках. З купця вибивається він на нафтового промисловця, викуповуючи акції славного „Ойл Компані“, не погорджуючи хитрошами ні хабарами, якими зеднує собі спільників. Для продажі нафти в Китай він винаходить якусь незвичайно дешеву нафтову лампу, що побиває всі інші. „Ойл Компані“ має свої каравани верблюдів, що їдуть до арабських племен, ослів, що продирються до глибини півн. Африки, всі інші роди транспортів що опановують Афганістан, Ляпландію, Гренландію чи Ісландію. Нині Рокфелер скінчив давно 80-ку і тільки прочитую найважливіші листи, а сам займається здебільша спортом у сальнінцях, гольфі, на колесі, риболовстві... і все ще трясє великою частиною земного глобу.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це народний фортеця, це повний захист в добі лихоліття!

Перегляд українських інвалідів.

Комунікат.

Лікарські оглядини й реєстрація інвалідів У. Г. А. відбудуться: В неділю 23. п. м. в Самборі, в ординаційних кімнатах д-ра Кобильника, вул. Дрогобицька ч. 6 — для інвалідів з повітів: Самбір, Старий Самбір, Дрогобич, Рудки і Турка.

В суботу 29. п. м. в Перемишлі, в ор. кімнатах д-ра Приймд, Ринок ч. 12 — для інвалідів з повітів: Перемишль, Мостиська, Судова Вишня, Лисько, Добромиль, Любачів і Ярослав. Години перегляду: від 1:30 до 3-ої і від 5 до 7-ої попол.

В неділю 30. п. м. в Стрию, в локалі Т-ва „Іскра“, від год. 9:30 передпол. для повітів: Стрий, Сколе, Жидачів і Долина.

В суботу 5. листопада н. р. в Сокалі для повітів: Сокаль, Рава Рурська і Радехів при участі д-ра Ст. Машевича.

Всі інваліди У. Г. А. з тих повітів мусять явитися до перегляду.

Управа УКТОНІ у Львові.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабінюк:

Гринадів:
Середа 19. Х. Дні нашого життя.
Четвер 20. Х. Циганка Аза.
П'ятниця 21. Х. Вія.
Субота 22. Х. Лені і ніч.
Неділя 23. Х. Ой не ходи Грицю.
Театр прийме негайно візністку і баса.

ДРІБНІ ОГолошення.

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятих літ з найліпшої сторони звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 29-?

ДО ЗАМІНИ пародія подільська і клас з дуже добрим будинками 10 км. від залізничної за парохію в місті або при залізничі. Зголошення приймає з честию уряд декартний зборівський в ілаучі поч. Зборів. 700 2-3

Ціни приступні — сплата ратанн.

Всілякі роботи годинників. СЬКО-ЮВІЕРСЬКІ також перебік найбагатіше виконув. найстаріша в краю фірма Ю. Домбровський пас. Ю. Домбровський — Л. Розважівський Львів, Академічна 2. (Готель Жорж). Замовлення з провінції полагоджув. негайно. 101 6) 14-7

БЮРО Немчиновської. Львів площа Академічна 3. Тел. 15-61 поручає учительки, учителі, французькі німці, доглядачки, фобеланки, ключники, гадани, шоферів, машиністів, огородин, візників, бюралістів, реставраційну службу, готелю, склепову, фідларну, агрономів, лісників. 744 3-3

ПОТРІБНА інструкторка до учениці з вищої гімназії на провінції. Ціле удержання і платня після умови. Зголошення слати на адресу: Управа школи в Бельській п. Санки. 750 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

646 Пересітлення Рентгенон 13-24

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/1.

Скріплювання хитаючихся зубів, пильовування й винищення зубів без болу. Штучні зуби в клачуку і золоті на американську систему. Пациєнтів з провінції полагоджують в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка. 749 Полекіні в сплатах. 3-5

Вже продається:

ТУГАН БАРАНОВСЬКИЙ

Політична економія

Ціна 9 золотих

враз з пор. пересичкою поштовою 10 зол.

Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка

746 Львів, Ринок ч. 10. 2-5

МАШИНИ
ДО ШИТТЯ
на догідних умовах поручає
„ПОЛЬТИП“
739 Львів, Ягайлонська 20. 2-7

ЛІМ ШОВКУ
ТИРКЕЛЬ і Ска
пл. Марійська 7
в брані прано
поручає
ШОВКИ
в великім виборі

ДЯК, безжениий, що має провідити хор, пошукує посади. По інформації звертатися до д-ра Михайла Дулича, Радуж п. Горинаць. 757

ПРЕСТАВНИКИ, що мають зв'язки з хліборобами, пошукувані. Величезні анкси. Варшава, Шингя 3/5 Zubmach. 436 7-7

БУДИЛЬНИКИ найліпших ФАБРИК

з гарантією від

ЗОЛ. 9

ПОРУЧАЄ С. А. РОПШЦ

760 СИКСТУСЬКА 16. 1-1

Ширіть наш часопис!